

μέρει, ζωοποιούν καὶ μετακυρρφοῦν τὴν ὥλην καὶ ἐνεργούν κατ' ἀπείρους τρόπους καὶ σχέδαια; 'Ἐννοεῖ τὸν Θεόν ως διδάσκει τὸ ἐν Εὐρώπῃ κρατοῦν Δόγμα ἡ ως διδάσκουσι τὰ ἔλλα δόγματα; 'Ἐννοεῖ τὸν Θεόν ως ἀπορρινούται οἱ φιλόσοφοι οἱ πραγματευθέντες περὶ μεταφυσικῆς θεολογίας; Πῶς ἐννοεῖ τὸν Θεόν ὁ κ. Γεωργίος Μόσχος; "Ἡ ἔχει αὐτὸς περὶ τοῦ Θεοῦ (ως ὁ Harold τοῦ Λαμπρτίνου) ιδίαν γνώμην, ἰδίον ὄμοιον, — ιδιωτηριόν θεόν, ως λέγει ὁ Ἀριστοφάνης; Παρακλεῖται ν' ἀποκριθῇ εἰς τὴν ἑρωτησιν ἡμῶν ταύτην, διότι ἔλλως ἡ ἀνωτέρω ἑρωτήσις αὐτοῦ εἶναι κατ' οὐσίαν ἀκατανόητος. "Αν δὲ ὁ κ. Γεωργίος Μόσχος οὐδεμίᾳν ἔτι ἐμόρφωσε περὶ Θεοῦ ἔννοιαν, παρακλεῖται νὰ μορφώσῃ τοιαύτην, μέχρις οὐδὲ μορφωσῃ αὐτὴν νὰ μη τολμῇ περὶ Θεοῦ νὰ συζητῇ, καὶ μάλιστα διὰ τεχνουμάτων καὶ διλημμάτων τῆς χυδαιοτάτης ἐπιστημονικῆς ἡτορικῆς, μηδὲ νὰ θεωρῇ, ως ἐντέλλεται διὰ λογικώτατος καὶ πειστικώτατος αὐτοῦ φωτοδότης, τὴν συνείδησιν τῆς ίδιας ἀγνοίας ως τίτλον ἐξισούντα αὐτὸν πρὸς τὸν οὐδὲν τῆς Φαινορέτης, τὸν ἀρδρῶν ἀπάρτων οὐρώτατον, τὸν μέγαν ἐκενὸν φιλόσοφον τὸν τελέσκυτα ἔργον ιεραποστόλου κατὰ τὸν Γεώργιον Grote.

"Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, δταν ἐμφανίζηται πρὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν γοργμάτων, ὄφειλε πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ νὰ εἶναι ἀνηρ τοῦ αἰδίνος, justus ac tenax propositi vir, καθ' Ὁράτιον, καὶ οὐχὶ ἀπλὰ ἀλωπεκούθης καὶ οτοματουργὸς ἐπάρτη calotte τῶν Μέσων Αἰώνων. 'A bas les calottes!'

ΤΑ ΕΝ ΜΗΛΩ ΑΡΓΥΡΟΥΧΑ ΟΡΥΚΤΑ

κακό

Αἱ ἐπὶ τῆς νήσου Μήλου πρὸ πενταετίας γενούμεναι μεταλλομαστευτικαὶ ἀργασίαι, ἐν μεταλλείῳ ἀργυρούχου γαληνίτου παραχωρούθεντι εἰς ὄμαδα κεφαλαιούχων κατόπιν δὲ μεταβιβαθέντι εἰς τὴν ἑταῖρίαν τῶν Μεταλλείων Σίφνου — Εὔκοιας, ἔφεραν εἰς φῶς ἀργυρούχα τίνα μεταλλεύματα ἀξιοπεριέργου φύσεως.

Τὰ μεταλλεύματα ταῦτα συνιστάμενα κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ πορωδῶν τραχειτικῶν δρυκτῶν, ἐκ πηλοῦ καὶ ιδίᾳ ἔξ αδρομεροῦς βαρυτίτου περιέχουσι μικρὸν μὲν ποσὸν μολύbdον μεγάλην δὲ σχετικῶς ποσότητα ἀργύρου.

'Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν μέχρι τοῦδε γενούμενων χημικῶν ἀγαλύσεων τὰ μεταλλεύματα ταῦτα δύνανται νάταξιον μηδένιν κυρίως εἰς τεσσαρας κατηγορίας, ἔξ δὲ μὲν πλουσιωτέρα πέριχει ποσὸν μολύbdον μὴν ἀπομακρυνόμενον τῶν 10 ἐπὶ τοῖς Ζητοῖς ποσὸν δὲ ἀργύρου κατὰ τόνον 600 — 1000 Γραμμαρίων, αἱ δὲ λοιπαὶ τρεῖς κατηγορίαι κατὰ μέσον δρον ἐνέχουσι 500 γραμμάρια ἀργύρου κατὰ τόνον, ποσὸν δὲ μολύbdον οὐχὶ συνήθως ἀνωτέρον τοῦ 1 ἐπὶ τοῖς Ζητοῖς. ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἔκμεταλλεύσιμων κατηγοριῶν μεγάλαι εἶναι καὶ αἱ ποσότητες τῶν μεταλλεύμάτων, ἀτίνα πτωχότερα δῆτα εἰς ἀργυρούς τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν δὲν παρέχουσι πιθανότητα ἐπιτυχοῦς ἐκμεταλλεύσεως.

Τὴν ἐν τοῖς μεταλλεύμασι τούτοις ὑπαρξίων τοῦ ἀργύρου διὰ διατριβῆς δημοσιευθείσης ἐν τῷ

Γερμανικῷ περιοδικῷ Berg und Hüttenwesen Zahrgang XXVIII № 43, δὲ ἐν τῷ Στρατιωτικῷ Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων Καθηγητῆς τῆς Χημείας Α. Κ. Δαμβέργης ἔξηγει διὰ τῆς ἐπομένης ὑποθέσεως. Κατ' αὐτὴν τὸ κατ' ἀρχὰς ἐπῆλθεν ἐμποτισμὸς τῶν τραχειτικῶν καὶ βαρυτικῶν δρυκτῶν ὑπὸ ἀργυρούχου γαληνίτου, αἱ δὲ ἐμποτίσασαι τὰ δρυκτὰ ταῦτα θειοῦχοι ἐνώσεις τοῦ μολύbdου καὶ ἀργύρου τὴν ἐπιδράσεις ἀτυχῶν ὑδροχλωρικοῦ δέξεος, τοῦ συνήθους τούτου προϊόντος τῶν Ἡφαιστειακῶν φαινομένων, μετετράποσαν βραδέως εἰς τάς ἀντιστοίχους χλωριούχους ἐνώσεις· ἢ δὲ μετατροπὴν αὕτη ἐπῆλθεν εὔκολωτερον μὲν εἰς τὸν θειοῦχον μολύbdον δυσκολώτερον δὲ εἰς τὸν θειοῦχον ἀργυρον. Κατόπιν τῆς μετατροπῆς τῶν θειοῦχων ἐνώσεων εἰς χλωριούχους ἐπῆλθεν ἐκπλανσις τῶν ἐμπεποτισμένων υπὸ τῶν ἐνώσεων τούτων δρυκτῶν δι' ὑδάτων, ἄτινα παρέσυρον μὲν τὸν ἔνδατι διαλυτὸν χλωριούχον μολύbdον κατέλειπον δὲ τοῖς ἀρχικοῖς δρυκτοῖς τὸν μήπω μετατραπέντα υπὸ τῶν ἀναθυμιάσεων τοῦ ὑδροχλωρικοῦ δέξεος θειοῦχον ἀργυρον, καὶ τὸν ἐν μέρει ἐκ τούτων παραχθέντα χλωριοῦχον.

'Ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως ταύτης τῆς ἐπινοθείσης πρὸς ἔξηγησιν τῆς ὑπάρχεισας τοῦ ἀργύρου ἐν τοῖς δρυκτοῖς τῆς Μήλου συνηγορεῖ ἢ ἐν τούτοις ὑπαρξίαις θειοῦχοι τε καὶ χλωριούχοι ἀργύρου, ἢ ἐν τοῖς μέρεσιν εὑρεσις φλεβιδίων ἀργυρούχου Γαληνίτου μὴ προσβληθέντος υπὸ τῶν χλωριούχων ἀναθυμιάσεων, πρὸς δὲ καὶ ἡ συνηγορίας μικρῶν ποσῶν θειοῦχου μολύbdον, μὴ μετατραπέσης εἰς τὸν χλωριούχον ἐν ὔνδατι διαλυτῶν ἔνωσιν ἐξ ὀλοκλήρου τῆς ὅλης ποσότητος τούτου, δι' ἣς ἐνεποτίσθησαν ἀρχῆνθεν τὰ τραχειτικὰ καὶ βαρυτικὰ τῆς Μήλου δρυκτά.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΟΚΙΜΙΣΤΙΚΗΣ ΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΜΥΔΡΑΛΙΟΒΟΛΟΥ

HIRAM MAXIM

ΤΗΜΟΝΙΑ ΥΠΟ Μ. ΜΙΜΗΚΟΥ.

—
—
—

Δημοσιεύσθη ἐνταῦθα εὐχαρίστως ὑπόμνημα περὶ εὐρέσεως δοκιμαστικῆς βολῆς τῆς μυδραλιούδολου Hiram Maxim τοῦ κ. Μιχαήλ Μιμήκου φοιτητοῦ τῆς Ιατρικῆς τοῦ Ἕτημα, ὅπερ ζητεῖ νὰ ἐπιλύσῃ ὁ κ. Μιμήκος εἰναι πολὺ σπουδαῖον ίδια δὲ υπὸ πρακτικὴν ἐποψίν μεγάλου διασφέροντος. "Ἐνετού συνιστώμενον θερμῶς εἰς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον, νὰ παράσῃ τῷ ἀξιολόγῳ νέψ τὰ μέσα δπως δυνηθῇ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς σκέψεις αὐτοῦ, τὰς δρθετάτας υπὸ ἐπιστημονικὴν ἐποψίν, τοσούτῳ μᾶλλον ὥστε δύνανται αὗται εὐχερέστατα νὰ ἐφορμοσθῶσιν διὰ στενοῦ διλού πλήρους μιγμάτου κόνεως Μαγνησίου καὶ καπνοπαραγωγοῦ πυρτίθεται ἐκ τριθεισύχου ἀντιμονίου καὶ χλωρικοῦ καλίου, ἀνευ μεγάλων προπαρασκευῶν ἡ διαπάνης. 'Ο ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ίδια χαίρει δῆτα δύναται νὰ συστήσῃ τὸ πρῶτον ηδη ἐρεύνας τοιαύτας, μεταξὺ τῶν τόσων ἀνακαλύψεων, ὃν καθ' ἐκάστην λαμβάνει γνῶσιν καὶ ὃν τὴν ἐπιδρομὴν ἀπό τίνος μαρτυρικῶς ὑφίσταται.

'Ως γνωστόν, ἐν ἐκ τῶν βεληνεκῶν τοπομχικῶν ὅπλων τῶν ἐν τοῖς ἐμπολέμοις στρατοῖς παραδειγμένων σήμερον εἶναι καὶ ἡ τοῦ ἡμερικανοῦ μηχανικοῦ Hiram Maxim νεωτερίας μυδραλιούδολος. Τὸ πολυδόλον τούτο ὅπλον ἔχει μίαν μόνον κάνην καὶ τὸ κύριον αὐτοῦ προτέρημα εἶναι ὅτι χρησιμοποιεῖ τὸ